

# Innspill til høring ang Forslag til forskrift om undervisnings- og forskningsstillinger og rekrutteringsstillinger- 24/00075

I dette innspillet rettes søkelyset mot dosentløpet, altså endringer i forskrift for ansettelse som førstelektor og dosent punkt 4.3.8 førstelektor, forslag § 2-3 og punkt 4.3.9 dosent, forslag § 2-4.

I forslaget til forskrift fremheves det at nåværende utsagn *dokumentert omfattende forsknings- og utviklingsarbeid som i kvalitet og omfang tilsvarer arbeidsmengde og nivå for en doktorgradsavhandling*, ikke skal videreføres. Det er viktig å synliggjøre at dosentløpet og professorløpet har ulikt innhold, men slik forslaget foreligger, vil dette bidra til en degradering av nivået både for førstelektorer og dosenter og dermed gjøre dosentløpet mindre attraktivt. **Slik vi ser det, må det derfor fortsatt understrekes i føringer at nivået på henholdsvis førstelektor og dosent skal sidestilles med nivået på førsteamanuensis / professor der man innenfor dosentløpet må legge vekt på større variasjon og bredde innenfor publiseringsformer.**

At det i forslaget til forskrift ikke understrekes behovet for forskningskompetanse i noen sammenheng innenfor dosentløpet, synes både underlig og forvirrende. Alle ansatte ved universitet / høyskoler skal inneha en forskningsbasert tilnærming til undervisningspraksis. Og alle skal kunne undervise / veilede både bachelor og masterstudenter. Dette krever utstrakt forskningskompetanse. Det fortøner seg derfor rett og slett merkelig ikke å ha med forskning som en av flere meritterende arbeidsformer i dosentløpet. Svært mange universitetslektorer og førstelektorer er med i forskningsgrupper og driver utstrakt forskning knyttet til egen profesjon eller fagområdet. Mange av disse ønsker ikke / har ikke mulighet til å ta en ph.d., og at deres forskning dermed ikke skal være meritterende for videre opprykk, er ødeleggende for meritteringsarbeidet.

Svært mye utviklingsarbeid tar også utgangspunkt i forskningserfaringer, dermed blir fokuset på utviklingsarbeid alene ikke godt nok. Det er nødvendig i forskriften å poengtere at dosentløpet også retter søkelyset mot et omfattende utviklingsarbeid, men innenfor sektoren er det ikke alle som vil ha mulighet til å gjennomføre så omfattende utviklingsarbeid at dette alene skal danne grunnlaget for opprykk. Manglende fokus på forskning, vil i praksis også kunne medføre lavere tildelingsprosent av FoU-ressurser og dermed føre til at dosentløpet blir mindre attraktivt. **Derfor mener vi at det er viktig å poengtere behovet for varierte og grundige publiserings- og dokumentasjonsformer både i sammenheng med forsknings- og utviklingsarbeid.**

At den enkelte institusjon får et større ansvar for tilpasning av innhold innenfor de ulike kategoriene i dosentstigen, vil i praksis medføre store variasjoner og uklarheter for komitearbeid og føre til at opprykk og tilsetninger, blir enda mer krevende og ulikt forstått ved de ulike institusjonene. **Vi mener derfor at de nasjonale føringene må være så tydelige at kravene både til førstelektorer og dosenter ikke skal være til å ta feil av, uavhengig av institusjonstilknypning.**

I forslaget fremmes mulighet for å søke opprykk på tvers av de to løpene. Dersom en førsteamanuensis ønsker å bli dosent, er det sløsing av tid og ressurser at vedkommende først må søke om å bli førstelektor. **Vi mener derfor at dersom en førsteamanuensis ønsker å søke dosentopprykk, innebærer dette et såpass omfattende arbeid ut over rent forskningsarbeid, at det er meningsløst å måtte bruke tid på å søke om kompetanse som førstelektor først. Komiteearbeid er også svært ressurskrevende for institusjonene der nåværende forslag vil medføre ytterligere kostnader.**

For hele dosentløpet er det positivt å fremheve yrkes- og undervisningserfaring. **Men vi mener at det bør understrekes at meritterende yrkeserfaring tydelig må dokumenteres som vesentlig og viktig bidrag inn mot søkerens fagområde og /eller undervisningspraksis innenfor academia.**

*Vi synes det er positivt at det fremmes et ønske om å tydeliggjøre de to ulike karriereløpene. Men slik forslaget på det nåværende tidspunkt foreligger, skapes en forståelse av at dosentløpet vil være et «lavere» løp enn professorløpet. Dette er ikke ønskelig og vil medføre at færre vil bruke tid til å søke opprykk både til førstelektor og dosent. I flere år fremover vil man samtidig ende med to typer førstelektorer og dosenter; de som fikk opprykk før endringer og har kvalifikasjoner vurdert likeverdig med førsteamanuensiser / professorer og de som søker etter innføring av nye ordninger og som dermed vil ha lavere nivå og status. Dette er svært ugunstig.*

Dosent Anne Bonnevie Lund leder rekrutteringsarbeid dosentløpet  
Dosent Rannveig Oliv Myhr  
Førstelektor Tone Brendløy  
Universitetslektor Anders Aasgaard Madsen  
Universitetslektor Katrine Dalbu Alterhaug  
Universitetslektor, Anne Rakstad Pettersen  
Førstelektor Mette Meidell  
Universitetslektor Kristin Vegge Maalø

Alle er ansatt ved Institutt for lærerutdanning ved NTNU og er eller har vært med i et rekrutteringsprogram innen dosentløpet